

I TU, en què creus?

Tens a les teves mans una proposta diferent. Et volem parlar de nois i noies que creuen. En què? En coses molt diferents, coses que els fan ser més feliços, menys egoistes, més decidits. Segur que tu també creus en moltes coses. Anem a veure en què creuen tots aquests nois i noies i quina relació tenen entre ells.

Jo em dic **Samantha**, i em considero atea perquè no hi ha cap religió que m'atragui. El que m'agrada és anar d'excursió a la muntanya. M'hi sento molt a gust, en contacte amb la natura. Crec que sovint ens oblidem que, si no fos per tot el que ens dóna la Terra, les persones no existiríem. I al pas que anem d'aquí a uns quants anys no hi podrà viure ningú, en aquest planeta.

El meu nom és **Tenzin** i sóc budista. Estudio segon de batxillerat. Practico bastant, cada matí faig meditació. La meditació m'ajuda a adonar-me que tot el que em passa a mi i tot el que passa al món té una explicació. Al final totes les coses estan connectades entre elles: els meus sentiments, les guerres, la destrucció dels boscos... Tot. I això té moltes conseqüències.

Tots tres estem ficats en un grup ecologista.

Promovem l'estalvi d'energia, el reciclatge i l'ampliació de zones verdes al nostre barri. Ens vàrem conèixer preparant una manifestació i des d'aleshores ens hem fet amics i col·laborem en el mateix grup. **Estem convençuts que la nostra manera d'entendre la vida ens demana treballar pel respecte al medi ambient.**

Em dic **Daniel** i sóc jueu. M'encanta sortir amb els meus amics. A la sinagoga hi vaig sobretot per les dates assenyalades. M'agrada especialment la Festa dels Tabernacles, quan construïm cabanes per recordar l'època en què vivíem en el desert i estàvem totalment en mans de la natura i de Déu. Sempre m'ha fet pensar molt, aquesta festa.

Em dic **Marta** i sóc cristiana. M'encanta la música, de fet toco tres instruments. Vaig sovint a l'església, ens ho passem bé per allà. Amb els joves fem sortides, preparam celebracions i sobretot xerrem molt. Això de les altres religions a mi no em fa ni fred ni calor. **Tinc molt clar en què crec i no necessito que els altres em diguin com he de fer**

les coses. Jo intento seguir Jesús i amb això ja en tinc prou. **Que cadascú faci el que vulgui i ja està.** Al capdavall, som lliures o no?

Nosaltres tres **sempre estem celebrant alguna cosa.** Quan no és una festa musulmana és una celebració hindú o cristiana. A més, també ens trobem de tant en tant per saber més els uns dels altres, de les nostres tradicions religioses i dels nostres costums. Tot plegat **ens ajuda a entendre'ns** i a aprendre els uns dels altres. Amb tot aquesta moguda coneixem un munt de gent i, de tant en tant, també ens trobem per pregar junts, encara que això últim a alguns dels nostres representants no els agrada gaire.

El meu nom és **Omar**, i sóc musulmà. M'agrada jugar a futbol, diuen que no ho faig malament. Em sé de memòria molts trossos de l'Alcorà. És un text preciós i riquíssim, ple d'indicacions sobre com viure la vida com cal. Cal un esforç per adaptar el que diu l'Alcorà a la nostra societat, però jo hi estic trobant respostes per quasi tot.

Jo em dic **Joan** i sóc cristià. Jugo a bàsquet en un equip federat i com tothom sóc fan del Gasol. Estic en un grup de joves on llegim i comentem l'Evangeli. Quan comencem sempre tot sembla molt increïble i repetitiu. Però després de donar-hi voltes hi acabem treient molt de suc. Et fa plantejar-te la forma com tractes els altres.

Jo sóc l'**Anna**. Em considero cristiana. No sé què seré de gran, però suposo que aniré a la universitat. A mi la fe cristiana m'ha ensenyat que si les coses es fan amb amor molts problemes desapareixen. Però això de l'amor s'ha de cultivar, perquè si no el regues bé s'aseca molt fàcilment. O et penses que fas una cosa per amor quan en realitat ho fas per egoisme. Cal anar amb compte!

La nostra amistat va començar després d'un debat que vam fer a classe. Tots dos estàvem convençuts que la nostra religió era l'autèntica. **Vam tenir una discussió memorable.** Fins que un dia ens vam posar a xerrar. Aleshores ens vam adonar que **teníem molt en comú.** És tan absurd dir que una religió és més autèntica que una altra! Què és més autèntic, el futbol o el bàsquet?

Hola, em dic **Pau**. Jo passo molt del rotllo aquest de la religió. De fet, passo bastant de tot. Creure en Déu? **Jo crec en mi mateix i en els meus somnis.** Encara que ningú entén el que penso ni el que sento. Uns em diuen que sóc un utòpic i els altres que estic tocat del bolet. Però jo sé molt bé el que vull. Ja ho tinc prou complicat amb els estudis, els amics i els pares, com per complicar-me encara més la vida fent cas al que diu la gent. **Ja s'ho faran, sóc així!**

Em dic **Fàtima** i sóc musulmana. M'agrada molt llegir llibres de viatges i tinc ganes d'anar algun dia a la Xina. A mi l'islam m'ha fet millor persona. Sóc més agraïda i més pacient, perquè agraeixo a Déu totes les coses bones que m'ha donat, i perquè accepto millor les coses que no m'agraden i que no puc fer res per canviar. També m'ha fet més sensible a les necessitats dels altres.

El meu nom és **Ravi** i sóc hindú. De gran vull ser cuiner i portar un bon restaurant. El que més m'agrada de la meua religió és que et diu que és estúpid obsessionar-se per les coses que no pots aconseguir en aquesta vida. Ja tindràs altres oportunitats quan et reencarnis! Mentrestant hem d'intentar ser bones persones i conèixer-nos millor a nosaltres mateixos, que prou falta ens fa.

Gaudeix de la diversitat, creguis en el que creguis

Per què serveixen les religions?

Abans de res cal dir que totes les religions són diferents. Fins i tot dins una mateixa religió o creença hi ha punts de vista diferents. Així doncs, cadascú també hi busca una cosa diferent. Alguns hi busquen respostes a les preguntes que ni la ciència pot respondre, altres hi cerquen uns valors per viure, uns altres volen desenvolupar la seva cara més espiritual... Les religions són camins que ajuden a les persones, i les creences no religioses també. Cadascú ha de trobar el seu camí i les seves motivacions.

- * I tu, en què creus?
- * Com influeix això en la teva vida?
- * Quina de les tradicions religioses dels joves que t'hem presentat t'ha cridat més l'atenció i per què?

Junts o separats?

Com diu un proverbi africà, "el que camina sol camina més de pressa, però el que vol arribar lluny camina acompanyat". Amb les religions o les creences passa el mateix. Si decidim anar sols per la vida podem fer el que vulguem, però no tindrem ningú al nostre costat quan necessitem ajuda, ni quan ens agradaria tenir companyia. En canvi, si compartim amb els altres la nostra vida ens ho passarem millor, serà més fàcil fer les coses. De vegades potser ens discutirem però, si en tenim ganes, sempre trobarem una solució bona per a tots. Només és qüestió de voluntat, i té més avantatges que inconvenients.

- * Les persones que creuen en coses diferents, com aquests joves, poden fer coses junts Quines?
- * Amb quins avantatges i quins inconvenients es poden trobar?
- * Què t'agradaria fer a tu? Amb qui?

Hem d'estar d'acord en tot?

No cal. El món és més ric si hi ha diversitat. Que avorrit seria si no poguéssim triar! A més, cada creença (religiosa o no), té alguna cosa específica que les altres no tenen i això és beneficiós per a tothom. Tampoc podem obligar ningú a creure en allò que volem nosaltres. És com estar enamorat, ningú t'hi pot obligar. Ara bé, les coses en què estem d'acord les podem fer junts. Podem treballar per la pau, per eradicar la pobresa, per defensar el medi ambient... I com que això no és gens fàcil, és molt millor fer-ho junts.

- * Coneixes gent que cregui en coses diferents a les teves? Com t'hi trobes?
- * En quines coses val pena estar d'acord i en quines no cal?
- * Saps què és el diàleg interreligiós? Imagina com pot ser un grup de diàleg interreligiós.